

راه

- سند ملی آموزش و پرورش توسط ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران ابلاغ شد!
- برنامه‌ی درسی ملی به نگاشت سوم رسید!
- کرسی‌های آزاداندیشی در سطوح متفاوت آموزش و پرورش باید راه‌اندازی شود!

در آغاز سال تحصیلی جدید، مجموعه‌ی این اخبار خوش حال‌کننده نشانه‌ی آن است که تحول و به ویژه تحولی بنیادین در این مهم‌ترین نهاد کشور ساری و جاری است و نوید آینده‌ای پربارتر از گذشته را می‌دهد. بر کسی پوشیده نیست که یکی از اساسی‌ترین نیازهای کشور، توسعه‌ی هدفمند آموزش و پرورش با بنیان‌ها و جهت‌گیری‌های اسلامی است تا افرادی تربیت شوند که قادر به اداره‌ی کشور و حرکت در جهت زندگی سعادت‌مندان‌ه‌ی اسلامی باشند. به دلیل اهمیت این موضوع در فرهنگ و تربیت، و امور اجتماعی و اقتصاد کشور، نباید از هیچ تلاشی دریغ ورزیم. بلکه واجب است همه همت خود را به کار گیریم تا این مهم‌ترین رکن نظام به سر منزل مقصود رسد.

تلاش‌هایی که در راستای تغییر و تحول در نظام آموزش و پرورش صورت می‌گیرند،

عکاس: اعظم لاریجانی

راه‌های آینده

هم‌چون تدوین سند ملی آموزش و پرورش، تألیف متون مربوط به آداب و مهارت‌های زندگی، و تدوین برنامه‌ی درسی ملی، اگرچه اموری مبارک و تلاش‌هایی عالمانه و آگاهانه هستند، اما به هیچ‌وجه کافی نیستند و باید با اندیشه‌ورزی بیشتر و عملی ساختن این اندیشه‌ها، آموزش و پرورش را به جایی رساند که مطلوب الهی باشد و حرف نخست را حتی در سطوح عالی جهانی بزند. این میسر نیست مگر آن‌که همتی والا و مضاعف به کار گرفته شود و همه‌ی آن‌چه که استادان تعلیم و تربیت در نهان خود دارند، در طبق اخلاص بگذارند و بی‌هیچ منتی آن را به پیشگاه صاحب‌الامر، **امام زمان (عج)** تقدیم دارند.

متأسفانه برخی از بنیادی‌ترین طرح‌های آموزش و پرورش کشور با تغییر مدیریت‌های نظام متوقف و یا حرکت آن دگرگون شده و باز از ابتدا، آغازی خسته کننده را در پیش گرفته است. درخصوص سند ملی آموزش و پرورش سه نوبت این عدم ثبات مدیریتی آن‌چنان اثرات منفی بر آن وارد آورد که زمانی بس طولانی را به خود اختصاص داد و خسارات و هزینه‌های هنگفتی را بر آموزش و پرورش تحمیل کرد. سند ملی سلیقه‌بردار نیست که

با هر تغییری، زیرورو شود. انتظار می‌رود که مسئولان محترم نظام و آموزش و پرورش حداقل در مورد اسناد بالادستی اعمال سلیقه نکنند و با بنیان‌های علمی بدان بپردازند. در آغاز سال نوی تحصیلی، «رشد آموزش علوم اجتماعی» پیشنهاد می‌کند که این رویه حفظ شود تا تحول واقعی صورت پذیرد. اکنون زمان آن فرارسیده تا «برنامه‌ی درسی ملی» که مراحل متعددی را طی کرده است و اندیشمندان بسیاری برای آن تلاش کرده‌اند، در نظام آموزش و پرورش مورد تأکید قرار گیرد و به عنوان پایه‌های نظری (تئوریک) و اساسی اندیشه‌های اسلامی نظام آموزش و پرورش مدنظر باشد و ارکان آن با دقت و برنامه‌ریزی عملیاتی دقیقی به اجرا گذاشته شود. همه‌ی دست‌اندرکاران آموزش و پرورش کشور، از پایین‌ترین رده‌ها تا بالاترین آن‌ها، در این جهاد علمی سهیم هستند. خوش‌بختانه درک این موضوع توسط مسئولان نظام به روشنی مشهود است و این جریان هم‌چنان در دست برنامه‌ریزی و اجرای مرحله به مرحله‌ای قرار دارد. اما با توجه به تغییرات سریعی که در چند دهه‌ی گذشته در نظام‌های تربیتی و فکری ایجاد شده است، این روند در درون کشور اسلامی

ما نیز باید تسریع شود. در غیر این صورت نخواهیم توانست با کاروان توسعه‌ی اسلامی هم‌گام و همراه شویم.

بدیهی است، اصل سرعت نباید ما را از مقصود اصلی که همان اجرای احکام نظام تربیتی - اجتماعی اسلام است، بازدارد و اندیشه‌های دیگری که عمدتاً جنبه‌ی اومانستی و لیبرالی دارند، تنها و تنها به دلیل سرعت و جاماندن ما از توسعه، بتوانند جای‌گزین اندیشه‌های ناب اسلام محمدی شوند. اکنون دیگر روشن است که وظیفه‌ی آحاد ملت و مسئولین چیست. در تحقیق این خواست ملی و دینی، بدون هیچ تردیدی باید مبارزه‌ای عالمانه و آگاهانه را سامان داد. به اعتقاد ما، این خود جهادی بزرگ است که در راه اصلاح فرهنگ و اجتماع این مردم آزاده و مسلمان به کار گرفته می‌شود. بر این باوریم که اگر مسئولان کشوری و توده‌ی مردم و هم‌چنین اندیشمندان و خردورزان این مرز و بوم به درستی این امر الهی و ولایی را درک کرده باشند، می‌توانند مبارزه‌ای بی‌امان را سامان دهند و آن قله‌ی رفیعی را که انتظار داشتیم، بی‌تردید فتح کنند و آوازه‌ی آن را در سرتاسر گیتی طنین‌انداز سازند.

سردبیر